Fel de fel

În fiecare zi

DECEMVRIE

Pe drumuri lungi de Bărăgan ca şi pe poteci şerpuitoare de munte, ţina frământată de ploi s'a înăsprit şi muchea i s'o făcut cremene. Dela răsărit crivăţul şuieră alarme sfâşietoare şi după o zi de senin, ca subt apărarea unei porunci din văzduh, norii se culcă pe o ureche şi se lasă mai jos. Între cer şi pământ apele pustiului au crescut mari şi un praf sur se cerne din veşnicie, umbrind orizontul şi scurtând depărtările. De la o vreme zarea se strânge în chingi şi intră pe nesimţite în sat. Plânsul chinuit al pădurii se îneacă în frunziş de ceaţă amară şi vântul care îl alintă ia drumul apelor repezi şi coboară la şes. In cămin focul arde mai încet, în patul cald omul doarme mai mult. Un copil a găsit ieri pe stradă un fulg de nea şi l-a luat în palmă să-l încălzească. E Decemvrie.

Calendarul e de acum mai bătrân şi clipele lui mai plăpânde. Ziua moare fecioară şi noaptea se umple de aduceri aminte.

Pe drumuri îndepărtate care fug în ţară cu jalbe şi pribegi, pe uliţe mărunte de sat ca şi pe întinderea câmpului din zare, gerul a întipărit în tina uscată ogăşii de roţi şi urme de oameni, care se ţes în creţe mărunte pe faţa pământului, ca scrisul chinuit al toamnei, ca frământarea pierdută a unui an. Până ce viscolul mai rămâne legat în pustiu, până când fulgii de nea se mai ţin în cojoacele iernii, priveşte înapoi şi adună-le 'n suflet. Sunt urme care plâng, sunt semne care dor.

Departe într'o poiană, un cioban a grijit o turmă de oi şi pasul lui se pierde în ţină după o urmă de lup. Colo subt geana pădurii de salcâm o puşcă a păzit un stâlp de hotar şi un ţun a ocrotit viaţa unui sat. Urma lor e pustie şi s'a împietrit ca stânca. Vremea a trecut înainte şi paşii s'au întors aici înapoi.

Acolo unde speranţa a murit, urmele trăiesc întipărite în pământ şi gerul care te sperie le conservă intacte. Intr'o primăvară care va veni, un alt pas se va potrivi în ele şi un alt dor se va stinge în suflet.

Până aunci, mai aruncă un braţ de lemne în foc şi mai aşteaptă o clipă. Un fulg de nea ţi-a bătut la fereastră şi a plâns. E Decembrie.

LIVIU HULEA

Maxime şi cugetări

Gândeşte-te serios şi vei înţelege că-i stupid, aproape criminal, ca, în lumea asta atât de frumoasă şi plină de atâtea lucruri făcute să ne bucure, tu să ai un cap trist, ca şi cum viaţa ar fi o catastrofă.

Marden

DUGHEANA-MUZEU

Ca să fii colecţionar e nevoie să posezi o oarecare cultură, dar mai presus de toate simţ artistic.

Un exemplu elocvent ni-l dă acest ţăran din localitatea Talge, provincia Hanovra, care dealungul anilor a adunat în modesta lui prăvălioară, nenumărate vase caracteristice, mobile sculptate, podoabe şi costume, alcătuind un adevărat muzeu regional.

De remarcat, partea din faţă a tejghelii îmbrăcată cu plăci lucrate în relief şi provenind dela o sobă de prin secolul al XVIII-lea.

acum cincizeci de ani

Citim în „Universul" din 4 Decembrie 1890.

= **Ieri la orele 3 şi jumătate s'a inaugurat pe cheiul Dâmboviţei, institutul chimic al domnului dr. Istrati, profesor universitar.**

Solemnitatea începe printr'un discurs al d-lui Istrati, la care d. Mihăilescu răspunse în numele ministerului de culte, aducând elogii meritate d-lui doctor Istrati, care a pus atâta osteneală pentru prosperarea institutului în cei patru ani de când s'a înfiinţat. Institutul, sau mai bine laboratoriul este compus dintr'o bibliotecă destul de bogată şi bine aranjată, din trei săli unde sunt aşezate toate preparatele şi uneltele necesare pentru esperimentaţiuni, şi o sală pentru auditori. Pretutindeni în aceste săli e o curăţenie şi o ordine exemplară.

= OLANDA. — **Guvernul olandez a desfiinţat obligaţiunea vaccinării, nici chiar soldaţii nu vor mai fi vaccinaţi d'aci înainte decât dacă vor voi ei.**

= GERMANIA — **Se asigură că conferinţa şcolară a votat menţinerea limbei latine şi grece în gimnazii şi suprimarea lor în şcoalele reale superioare.**

= RUSIA — **Ni se scrie din Petersburg că Ţarul a dăruit Sahului Persiei 4 tunuri şi 30 cai Kirghizi de cea mai frumoasă rasă. Caii vor fi întrebuinţaţi în artileria persiană.**

Ansamblul teatrului companiei de artă dramatică din Roma

Acest ansamblu va da la teatrul „Regina Maria" din Capitală, următoarele piese: „Femeile curioase", „Regele cerb", „Naşterea, Patimile şi Invierea Domnului nostru Isus Christos", „Comedia amorului", „Ulciorul" şi „Lung prânz de Crăciun".

La începutul anului 1939, Silvio D'Amico formează cu absolvenţii Academiei Regale de artă dramatică din Roma şi sub auspiciile ministerului educaţiei naţionale şi culturii populare o trupă regulată de teatru numită „Compagnia dell'Accademia di Roma". Această trupă se afirmă ca una dintre cele mai originale instituţii ale regimului fascist, aducând teatrului italian un important aport de prospeţime, inteligenţă şi executare armonioasă; a dobândit prin aceasta în Italia şi în străinătate o sinceră consacrare a publicului şi a criticei, succes cu atât mai semnificativ cu cât noua Companie este alcătuită numai din tineri.

Intr'o atmosferă de caldă disciplină şi adevărată pasiune pentru teatru au fost puse în scenă în anul 1939 în colaborarea unor tineri regizori, diplomaţi ei înşişi ai Academiei de artă dramatică, spectacole de o rafinată perfecţiune.

In 1940 la direcţia ansamblului Corrado Pavolini neschimbând însă programul iniţial şi alegând opere pline de poezie interpretate după criterii armonios stilizate şi decoruri foarte pitoreşti.

Pavolini este un director artistic foarte apreciat, o personalitate ilustră şi multilaterală a culturii italiene — ca poet, dramaturg, critic artistic, literar, teatral şi de cinematograf.

Sub conducerea sa ansamblul a pus în scenă diferite lucrări italiene şi străine, antice şi moderne care au avut un mare succes.

Suntem siguri că publicul va şti să aprecieze munca şi priceperea cu care aceşti artişti ştiu să interpreteze rolurile ce le-au fost încredinţate.

O publicaţie germană despre propaganda engleză prin radio

Berlin, 3 (Rador). — **O notă, apărută în „Deutsche Diplomatische Politische Korrespondenz", se ocupă de încercările zadarnice făcute de englezi prin radio, de a creia o atmosferă de suspiciune reciprocă între Germania şi Italia.**

Această propagandă n'are alt efect practic decât doar acela de a legăna pe englezi în iluzii deşarte, căci puterile axei sunt în măsură să ducă războiul până la victoria finală. Sforţările propagandei britanice nu vor putea înlătura prăbuşirea Angliei, pregătită şi provocată chiar de oamenii ei politici.

TURNEUL COMPANIEI „CĂRĂBUŞ"

120 persoane

Director C. TĂNASE

cu celebra revistă

Curaj Tănase

în 2 acte şi 36 tablouri de C. TĂNASE

C. TANASE

Muzici G. DENDRINO, V. VASILACHE şi N. PATRICHE

cu

Mia Apostolescu

Elena Burmaz, Lenţa Boldur, Letiţia Brădescu, Paula Georgescu, Zizi Şerban, Valerica Cevie, Sili Popescu, Coca Niculescu, Ani Zaharenca, Ani Pater, Tanţa Dinescu

C. TĂNASE (în carne şi oase)

N. Roman, G. Trestian, Titi Botez, Dan Demetrescu, Piu Mironescu, I. Antonescu, C. Dodu, Emil Popescu, R. Zaharescu, N. Colea, Florescu, V. Nicolau

Mare balet 60 persoane sub conducerea d-lui S. Siomin.

Este cel mai extraordinar spectacol ce s'a văzut în ţară.
Se râde cu lacrimi.

Spectacolul se joacă cu acelaşi ansamblu şi cu aceiaşi montare ca în Bucureşti.

Orchestra proprie sub conducerea d-lui G. Dendrino.
Biletele la agenţiile teatrale.

ITINERARIU

Azi	**Mâine**	L. 9 Sighişoara	L. 16 Arad
Joi 5	**Vineri 6**	M. 10 Alba-Iulia	M. 17 T. Severin
Turda	**Mediaş**	M. 11 Deva	M. 18 Craiova
		J. 12 Lugoj	J. 19 Alexandria
Decembrie		V. 13 Reşiţa	V. 20 Piteşti
S. 7 R. Vâlcea	D. 8 Sibiu	S. 14 Timişoara	S. 21 Tulcea
		D. 15 Timişoara	D. 22 Constanţa

Şoseaua Buzău-Brăila va fi modernizată

Buzău, 2 Decembr.

După terminarea completă a lucrărilor pentru modernizarea şoselei naţionale Bucureşti-Buzău, prin impietruire cu bolovani de granit şi asfaltare, s'a pus în discuţie continuarea acestor lucrări, până la Brăila.

Ministerul lucrărilor publice a apreciat desigur importanţa acestei lucrări care nu rezolvă numai o problemă de ordin edilitar, ci şi una de ordin economic. Numai pe un drum bun, se pot intensifica transporturile de mărfuri dintr'un judeţ, într'altul.

Chestiunea aceasta care a preocupat în mod deosebit atât ministerul lucrărilor publice, cât şi direcţiunea generală a drumurilor naţionale, pare să fi ajuns la un punct de definitivă rezolvare.

Contractul pentru executarea acestor lucrări, suntem informaţi, a fost semnat între ministerul respectiv şi societatea italiană de drumuri.

In contractul intervenit, sunt prevăzute pentru executare prin asfaltare, şoselele Urziceni Buzău şi Buzău Brăila.

Lucrările vor începe probabil imediat la primăvară.

Tonalitatea, selectivitatea şi o estetică desăvârşită sunt atributele principale ale oricărui aparat Körting. Un aparat „Körting" de orice mărime înseamnă totdeauna o bună alegere.

KÖRTING

Cereţi să vi se demonstreze un aparat „Körting"

Dela Camera de muncă din Iaşi

Iaşi, 2 Decembrie

Nouă comisie interimară a Camerei de muncă, sub preşedinţia d-lui N. Liteanu, asistat de d. C. Iagodici, secretarul general al instituţiei, a ţinut prima şedinţă, la care au participat toţi consilierii.

A fost ales, în urma propunerii d-lui preşedinte N. Liteanu, vice preşedinte al Camerei de muncă, d. Cristian Macoveschi.

După ce s'au rezolvat diferite chestiuni privitoare la bunul mers al instituţiei, s'au făcut recomandări de membri pentru comisia paretară.

La secţia meseriaşi au fost recomandaţi d-nii: Ion Trofin şi Constantin David; la secţia lucrători au fost aleşi d-nii Th. Ralcu şi Gheorghe Gheric; la secţia funcţionari au fost aleşi d-nii: A. Paraschiţei şi Constantin Soficu.

La Constipaţie GRAIN de VALS

Pierdut servietă,

trenul Râmnicu Vâlcea—Piatra Olt, 5 Noembrie, Conţine caete, cărţi juridice. Găsitorului 5000 recompensă. Nicolae Boeru, învăţător, Vad—Făgăraş. 368

la gripă: NEVRALGINE JURIST

Intre noi femeile

Personalitatea Reginei Elisabeta Carmen-Sylva

...Cuminte, mica principesă Elisabeta se plimbă pe malurile Rinului majestuos, rătăcind în pădurea de fagi care împrejmuia castelul părintesc. Nu alerga ca ceilalţi copii şi nu prea îi plăcea să ia parte la jocurile lor.

In loc să se alăture celor de vârsta ei, se depărta de grupul sgomotos al copiilor şi pleca singură să asculte cât de frumos se împreună freamătul frunzelor cu tresărirea apei.

Uimită de această potrivire armonioasă, a legat o prietenie strânsă cu pădurea şi cântecele ei, prietenie desăvârşită mai târziu printre brazii care ţin umbră pârâului Peleş.

Principesa Elisabeta, devenind regină a României, împrumută numele cântecelor care-i încântaseră copilăria: „Carmen-Sylva".

*

In interiorul sobru al castelului dela Neuwied, principesa Elisabeta urmăreşte discuţiile filosofice dintre tatăl ei, prinţul Herman de Wied şi personalităţile de seamă care-i vizitează şi se supune cu plăcere orelor de studiu, organizate de principesa-mamă, Maria de Nassau.

Morala riguroasă a celor care au crescut-o, atmosfera simplă, plină de demnitate care a înconjurat-o, înclinaţia naturală şi străduinţa familiei de a-şi desvolta însuşirile artistice şi intelectuale, au făcut din „mica minune" care la zece ani încerca să scrie versuri şi închipuia poveşti, o mare regină, o femeie virtuoasă, un suflet sensibil, scriitoare harnică şi distinsă.

La 3 Noembrie 1869 se căsătoreşte cu principele Carol de Hohenzollern care avea să devină regele Carol al României.

Din această zi şi până la 18 Februarie 1916 când a închis ochii, principesa Elisabeta de Wied, a fost regină credincioasă poporului român. A îmbrăţişat necazurile lui, i-a susţinut aspiraţiile, a căutat să-i liniştească suferinţa.

Legendele pline de poezie şi doinele jalnice au deşteptat interesul ei: nedreptatea care lovise acest neam i-au trezit simpatia; poporul blajin depe plaiurile româneşti a câştigat afecţiunea Reginei.

Identificându-se cu neamul şi pământul de care s'a legat atât de temeinic, nu e de mirare ca vorbele ei, rostite cu zeci de ani în urmă, să fi avut pentru destinul nostru o semnificaţie profetică:

— „M'a întrebat odată un străin spune regina, de ce am zidit castelul Peleş atât de aproape de graniţă... Eu i-am răspuns: De unde ştii că va fi totdeauna graniţa aci?".

*

Cei care împreună cu figura acestei Regine îşi aduc aminte de timpurile de patriotism exaltat — ani de luptă dreaptă şi atât de rodnică — de viaţa patriarhală şi cu adevărat românească de atunci se gândesc mai mult la suverana lor decât la scriitoare. La „mama răniţilor" care a îngrijit bolnavii şi a mângâiat ostaşii care au câştigat neatârnarea ţării. La regina care a rânduit aşezămintele de binefacere şi a creat felurite instituţii de ajutorare. La blajina tovarăşă a domnitorului Carol care lucra cu măestrie învelişuri pentru cărţile sfinte şi broda cu răbdare migăloasă tot felul de lucruri...

Insă, pentru tineretul din anii sbuciumaţi care au urmat acelor timpuri, tineret care n'a cunoscut decât din povestire viaţa tihnită dinaintea războiului, Regina Elisabeta e mai mult Carmen-Sylva.

E poeta vrăjită de „Poveştile Peleşului", artista care a înviat figurile româneşti „De prin Veacuri" şi a ştiut să înţeleagă dorul din cântecele noastre, fantasticul basmelor şi eroismul legendelor române.

Dacă în literatura universală, scrierile Carmen-Sylvei, cum au fost, „Gândirile unei Regine", premiată de Academia franceză, „Meine Ruhe", „Aus zwei Welten", şi-au asigurat un loc, cu atât mai mult în istoria literaturii române, numele Carmen-Sylvei trebue rostit cu recunoştinţă. Fiindcă regina care a prins psihologia acestui popor, studiind obiceiurile şi felul său de a fi, cu dragoste şi interes, a tradus în limba germană parte din poeziile populare româneşti, din legendele şi cântecele lui („Lieder aus dem Dimbovitza Thal"), dând străinătăţii posibilitatea de a cunoaşte imaginaţia şi darul poetic al poporului nostru.

Activitatea desfăşurată de Regina Elisabeta înzestrată cu însuşiri atât de frumoase a fost nu numai foarte întinsă dar şi cu rezultate aproape totdeauna fericite. Cum ar fi putut fi altfel când deviza Reginei în viaţă era alcătuită din principiile de mai jos?

„Nu există decât o fericire, datoria;
„Nu există decât o mângâere, munca;
„Nu există decât o plăcere, frumosul.

VIORICA SĂRCEA

PENTRU frumuseţe

SFATURI

— PĂRUL —

Părul, pieptănat frumos, periat, aşa ca să fie suplu şi mătăsos, e o podoabă.

⊙●⊙

Părul neîngrijit, aspru şi presărat cu mătreaţă, în afară de faptul că nu mai poate fi socotit o podoabă, dovedeşte în acelaş timp multă neglijenţă.

⊙●⊙

Inlăturaţi cu îngrijiri minuţioase principalul duşman al graţiei şi cochetăriei dumneavoastră: mătreaţa.

⊙●⊙

Cu răbdare, veţi reuşi să-l învingeţi.

*

Nu întrebuinţaţi piptenele des care atacă epiderma, pricinuind o iritaţie ce se transformă ea însăşi într'o coajă şi apoi în mătreaţă.

⊙●⊙

Cel mai simplu leac consistă în a vă spăla pe cap, cel puţin odată pe lună, într'un lighian cu apă în care aţi pus o linguriţă de amoniac şi 5—6 gr. bicarbonat de sodiu.

⊙●⊙

In fiecare săptămână, faceţi o fricţiune cu :

Alcool	75 gr.
Glicerină	25 gr.

Sau cu :

Rom	50 gr.
Ulei de ricin	50 gr.

⊙●⊙

Intrebuinţaţi la două zile pomada următoare :

Untură	50 gr.
Acid benzoic	2 gr.
Floare de pucioasă	2 gr.

⊙●⊙

Un procedeu obişnuit consistă în a vă spăla în fiecare dimineaţă cu un burete îmbibat cu o soluţie de carbonat de sodiu (10 gr. la ½ litru de apă).

MODEL VIENEZ, alcătuit dintr'o fustă maro de jerseu; faţa, foarte originală, din jerseu-angora în dungi, maro - cenuşiu

Cuvinte la întâmplare

Le întrebuinţaţi... dar ştiţi ce înseamnă?

Stereotip — (sens figurat) fix, nemişcat, totdeauna acelaş.

*

Pleonasm — procedeu de stil, care întrebuinţează mai mulţi termeni cu acelaş înţeles, pentru a da mai multă forţă unei gândiri.

Ex.: am auzit cu urechile mele; l-am văzut cu ochii mei, etc.

*

Pleiadă — se numeşte pleiadă — printr'o aluzie la legenda celor şapte fete ale lui Atlas — grupul de şapte persoane ilustre unite prin legături de prietenie, printr'un fel comun de a gândi, sau printr'o identitate de lucru.

Prima pleiadă e din timpul epocii alexandrine. Altă pleiadă celebră este aceea a poeţilor francezi în frunte cu Ronsard şi J. du Bellay (sec. XVI).

CE MÂNCĂM AZI

La prânz:

Supă de mazăre
Plachie de crap
Alva turcească.

Seara:

Brânză de vaci cu smântână
Crochete de conopidă
Compot de mere.

Supă de mazăre. — Luăm o litră mazăre galbenă uscată, o punem să fiarbă într'un litru de apă, adăogând sare. După ce a fiert, o trecem prin sită, apoi o punem să fiarbă din nou încet cu un litru de apă.

Se adaugă 75 gr. unt în care am prăjit o lingură de ceapă.

Lăsăm să scadă până se îngroaşă.

Se serveşte cu bucăţele de pâine prăjită în unt.

Pentru gospodină

SFATURI PRACTICE

— PUŢINA ECONOMIE —

Gospodina nu-şi mai poate îngădui să risipească. Ea trebue să fie prevăzătoare: nicio economie să nu i se pară prea mică sau de prisos.

Mai jos, dăm câteva sfaturi gospodinei care vrea să fie ingenioasă :

PASTRAŢI SMANTANA DELA LAPTE

ţineţi la rece smântâna care se prinde în fiecare zi pe lapte. Peste câteva zile o veţi bate în apă rece cu o furculiţă. Untul pe care-l veţi obţine astfel are un gust excelent şi costă... numai preţul ostenelii.

LAMAILE SE PASTREAZA MULTA VREME,

dacă le păstraţi într'un borcan cu apă pe care o veţi schimba în fiecare zi.

PUDRA NU SE RISIPEŞTE...

mai totdeauna, se ia pe puf mai multă pudră decât e nevoe. E o risipă de prisos.

Tăiaţi un carton de forma şi de mărimea cutiei de pudră, faceţi din loc în loc câteva găuri, destul de dese şi aşezaţi-l în cutia de pudră. Nu va lăsa să treacă decât foarte puţină pudră : atât cât trebue.

UN PULLOVER VECHI SAU PREA STRAMT,

poate fi folosit mai departe şi iată cum: desfaceţi lâna şi înainte de a o face ghem, aşezaţi-o deasupra unei cratiţi cu apă clocotită. Aburii o vor întinde şi din moment ce nu va mai fi creaţă, o veţi tricota din nou.

O reţetă gustoasă şi nu scumpă

Tartine cu carne de pui.— Tăiaţi pâine rece în felii şi daţi-le prin unt într'o tigae. Tăiaţi mărunt bucăţi mici de carne de pui, amestecaţi cu un sos alb destul de gros; puneţi sare şi piper.

Intindeţi acest amestec pe tartinele prăjite. Puneţi pe deasupra puţină brânză rasă (şvaiţei). Lăsaţi să se coacă la cuptor.

SĂRMANELE „STAR"-URI!...

In intimitate nu sunt decât femei ca şi noi

Mai toate vedetele Hollywoodului care strălucesc de frumuseţe şi de tinereţe în lumina studiourilor, obosite de munca istovitoare impusă prin contract, profită de cea dintâi clipă liberă, spre a nu mai fi „vedete".

Chiar şi Duminica n'au răgaz. Atunci învaţă rolul pe a doua zi şi mai cu seamă pozează pentru „stills", fotografii artistice destinate serviciilor de publicitate.

Aceste „stilis" sunt una dintre marile preocupări ale star-urilor. De aceste fotografii, depinde în mare parte, succesul filmului următor. Căci, la fiecare producţie nouă, se face o nouă colecţie de „stills", care se va răspândi în lume, înainte de prezentarea filmului.

După ce corvoada fotografiilor a luat sfârşit, vedetele se pot odihni un timp, dacă nu cumva sunt obligate prin contract, să asiste la cine ştie ce reprezentaţie, la curse, sau la vreun ceai monden...

Puţine sunt acelea care pot rezista acestei munci chinuite. Unele mai debile, ca Miriam Hopkins sau Carole Lombard, sunt deseori obligate să-şi facă injecţii întăritoare, spre a se putea susţine în timpul cât se turnează scene mai grele. Odată Carole Lombard care turna în acelaş moment două filme şi venea dela un studio la altul, găsind abia timpul să schimbe costumele în fugă, să înceapă alt rol, să schimbe partenerul— a leşinat în plină scenă.

Dar aceea care are sănătatea cea mai delicată, se pare că e Greta Garbo.

Secretara unui mare regisor, ducându-se la Santa-Monica să înmâneze Gretei Garbo scenariul unui film schimbat după indicaţiile „Divinei", descrie astfel vizita ei :

„Era într'o Duminică, după-masă, pe la trei. Mă întrebam dacă Greta Garbo, nu-şi făcea tocmai tradiţionala bae de soare, când servitoarea se înapoiă şi îmi spuse s'o urmez.

Am trecut printr'o cameră cu pereţii simpli, fără cea mai mică decoraţie, apoi am pătruns într'o cameră mai mică, în odaia de dormit.

Intr'un colţ, un pat imens, simplu şi în pat, Greta Garbo, într'o cămaşă de croială bărbătească, cu umerii acoperiţi de un şal alb de lână.

Părul neondulat, cădea în dezordine pe umeri. Faţa ştearsă, dată cu cremă lucea ; buzele erau aşa de palide, încât nici nu se vedeau.

Cu vocea ei groasă şi puţin aspră, îmi spuse :

— Nu vă uitaţi mult la mine. Respir mai bine când pot să stau o zi întreagă fără fardul lipicios al studioului.

Cât despre scenariul despre care aţi venit să-mi vorbiţi, pentru moment, nu mai mă interesează deloc. Firma care m'a angajat mi-a dat şase luni de vacanţă. Am să plec în Europa curând. Am atâta nevoe să schimb aerul... Nu mai pot.

„Nu mai pot" aşa spun poate, istovite, multe dintre vedetele care ni se par surâzătoare şi pline de viaţă, dela Hollywood.

Şi câte dintre ele, trăind de dimineaţă, şi până seara o viaţă închipuită, nu sunt fericite poate decât în clipa când se pot odihni în voie, cu obrajii palizi şi buzele aşa cum le-a lăsat Dumnezeu, ferite de ochii vigilenţi ai regisorilor...

Probleme uşoare

DIN DISTRACŢIE...

I. Un mare avocat, aştepta de multă vreme o scrisoare foarte însemnată. Chemat urgent la Iaşi, roagă pe soţia sa să-i trimită scrisoarea, îndată ce o va primi.

Trec câteva zile şi avocatul tot nu primeşte scrisoarea. Ingrijat, peste măsură, telegrafiază soţiei: „N'am primit scrisoarea. Ce e cu ea?" Abia expediase telegrama, când primeşte un bilet de acasă: „Ai luat cu tine cheia dela cutia de scrisori...".

Numaidecât, ca să repare greşala, avocatul pune cheia cu pricina într'un plic şi o expediază soţiei, anunţând-o că va rămâne la Iaşi, până va primi scrisoarea.

Iar trec zilele una după alta şi avocatul tot nu primeşte nimic, nici scrisoare, nici măcar răspunsul soţiei.

Ce se întâmplase oare?

O SOCOTEALA UŞOARA

II. Un navigator descoperă un istm care desparte două ţărmuri necunoscute. Lărgimea istmului trebue să aibă 10 km. Cât timp îi va fi necesar spre a traversa acest istm înnot, ştiind că poate face 3 km. pe oră?

*

Răspunsul, dacă nu ştiţi să-l găsiţi singură, îl veţi găsi jos.

I. Plicul care conţinea scrisoarea şi cheile au fost depuse de factor în cutia de scrisori Aşa soţia nu ştia că au fost expediate cheile şi neprimind nicio scrisoare, se supără şi nu mai răspunde.

II. Nu va putea să-l treacă înnot, fiindcă istmul nu e străbătut, ci limbă de pământ.